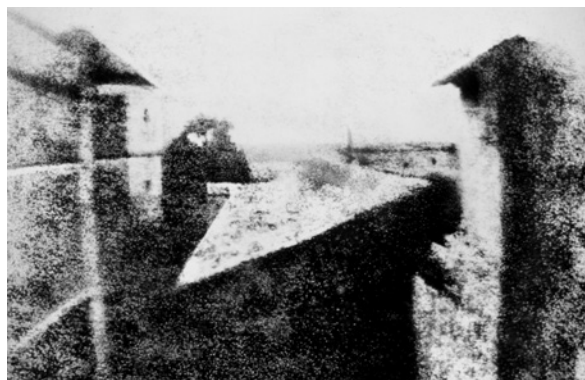

Povijest fotografije

Preteča fotografije je tzv. “camera obscura” (već opisana u prethodnom odjeljku) koju su primjenjivali slikari pejzaža i portretisti sve do devetnaestog stoljeća. Međutim, bit fotografije je da se ona mora sama stvoriti i zadržati na nekom fotoosjetljivom materijalu. Problem s ranom fotografijom je bio upravo u tome kako sliku zadržati. Postojali su, naime, materijali koji su u doticaju sa svjetlom mijenjali boju i koji bi onda u kombinaciji s mračnom komorom davali fotografije, ali one nisu bile trajne.

Problem je 1825. riješio Nicéphore Niepce. Njegova metoda zahtjevala je višesatnu ekspoziciju uz jako dnevno sunce. Ipak, njegova metoda se nije pokazala najboljom pa je u partnerstvu s pariškim slikarem Jacques Daguerreom pokrenuo istraživanje nove metode. 1833 godine Niepce je umro, pa je Daguerre sam nastavio s istraživanjima.

FOTOGRAFIJA

Što je fotografija?

Fotografija je tehnika digitalnog ili kemijskog zapisivanja prizora iz stvarnosti na sloju materijala koji je osjetljiv na svjetlost koja na njega pada. Riječ dolazi od grčkog φως phos (“svjetlo”), te γραφίς graphis (“crtanje”) ili γραφή graphê, koje zajedno znače otprilike “crtanje pomoću svjetla”. Riječ svjetlopis se ponekad koristi kao domaća riječ za fotografiju.

Fotografija je način zabilježavanja događaja, stvari kao i likovnih elemenata kao i svijeta oko nas uz pomoć leće i svjetlosti. Fotografija je vizualna umjetnost te kao takva spada pod granu likovnih umjetnosti gdje fotograf (autor umjetničkog djela, umjetnik) uz pomoć svoga znanja te foto-kamere zabilježava svijet oko sebe te ga prezentira javnosti. Postoji više grana fotografije: dokumentarna fotografija, umjetnička fotografija, portretna i dr.

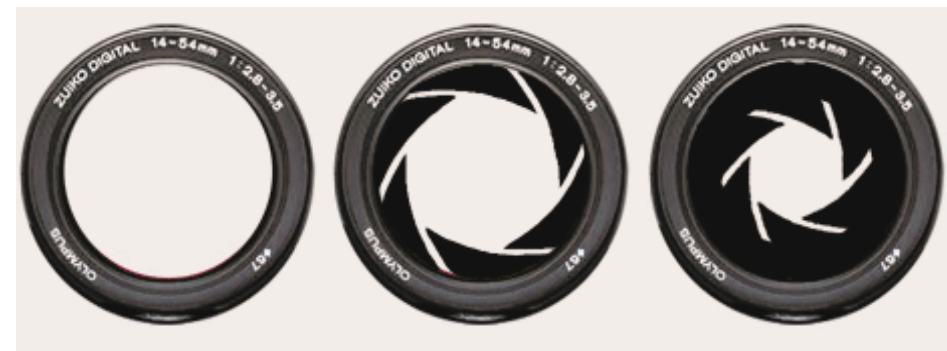
Što je ekspozicija?

Ekspozicija je ukupna količina svjetla kojoj je dopušteno da padne na fotografski medij (film ili senzor). Ekspozicija se mjeri u lukssekundama i određuje se iz ekspozicijske vrijednosti (EV – engl. exposure value) i svjetline prizora. EV su sve kombinacije brzine zatvarača i otvora zaslona (f) koje daju istu količinu svjetla. Važno je napomenuti da sve kombinacije postavki na fotoaparatu koje daju istu ekspoziciju ne daju i istu sliku.

Korektna ekspozicija je ona s kojom se bilježi ono što je fotograf htio izraziti fotografijom. Konačni rezultat ovisan je od četiri glavne postavke: ISO osjetljivosti medija na kojem se bilježi snimka, brzine zatvarača, otvora zaslona, tj. blende, i dinamičkog raspona senzora (ili filma). Dinamički raspon (dinamika) medija s kojim radimo važan je faktor za kvalitetu fotografije. Što je veći dinamički raspon više će se detalja zabilježiti na fotografiji u uvjetima visokog kontrasta. Dinamički raspon se može izraziti u EV. Dinamički raspon ljudskog oka je 24 EV, (negativ) filma je 17 EV, full-f. senzora 14

EV, APS senzora i dijapozitiv filma 10-12 EV, malih senzora na kom-

paktnim fotoaparatima 8 EV. Kada je kontrast veći od din-

amičkog raspona senzora pribjegavamo raznim trikovima kako bismo ujednačili kontrast. Jedan od njih je postavljanje ND gradacijskog filtera ispred objektiva (zatamnjenje presvjetlih dijelova) ili BKT opcija višestrukih snimaka s različitim ekspozicijama koji se naknadno povezuju u jednu snimku visokog dinamičkog raspona (HDR).

Histogram je jedno od pomagala koje nam može pomoći u odluci kako eksponirati. Histogram može pokazati u kojem opsegu je dinamički raspon senzora usklađen s dinamikom prizora).

